

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαγελίου Τρικούπη 22α.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησίᾳ προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. . . . 12

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. . . 12

Ἐξάμηνος φρ. . . . 6

Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται 1 δραχμῆς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ Ἀγορᾷ ἐνεργοῦμεναι ἀνασκαφαὶ δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Ἡδὴ ἀπεκαλύφθη ἐξ ὁλοκλήρου ὁ στυλοβάτης τῆς Ἀγορᾶς, ἡ τελευταία δὲ ἐργασία ἔφερεν εἰς φῶς ἔκπληξιν ἀπροσδόκητον: ἀπεκαλύφθη μὴ κρήνη ἐξ ἧς ῥεεῖ ζιαιογὲς καὶ ἄβυσσος ὕδωρ, τοσοῦτον ἄβυσσος μάλιστα ὥστε νὰ παρακωλύῃ πῶς τὴν πρὸδόν τῶν ἐργασιῶν.

Ἡ προέλευσις τοῦ ὕδατος τούτου, ὅπερ πρὸ τῆς ἐκσκαφῆς ἦτο ἀθέατον, χυνόμενον ὑπογίως, πιθανῶς εἶνε ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς ἱστορικῆς πηγῆς κλειψύρης, ἡ δὲ ῥοὴ αὐτοῦ φαίνεται νὰ ἐξακολουθῇ ἀδιέκκοπος ἔκτοτε, ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς ἀγορᾶς, ὥς μαρτυρεῖται τοῦτο ἐκ τῆς εὐρεθείσης κρήνης ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει κοίλη μαρμαρινὴ βίσις μετ' ὅπῳ διὰ τὴν διεκφυγὴν τοῦ ἐκρέοντος ὕδατος.

Ἐπίσης ἀπεκαλύφθησαν λίθινη κλίμαξ ἥτις πιθανῶς ὡδῆγε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, μαρμαρινὴ κεραλὴ ἵππου καλλιτέστης τέχνης, καὶ πλᾶξ τοσοῦτον κολεσθεμένη ὥς ὥστε νὰ εἶνε δισεξάκριθτος ἡ ἑννία τῆς ἐπ' αὐτῆς ἑλλιποῦς ἐπιγραφῆς. Ἰσως πρόκειται περὶ πλακὸς ἐπιτομῆς.

*

Ἡ μικρὰ πόλις τοῦ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας, ἥτις ἀπὸ 16ετίας καὶ πλέον συντηρεῖ ἰδίᾳ δαπάνῃ ἰδίαν ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν, κατ' αὐτὰς συνέλεξεν ἱκανὰ εὐρήματα ἐνδοξαφέροντα. Οὕτως ἐν τῇ ἀρχαίᾳ νεκροπόλει τῆς Ἀλου, οἱ χωρικοὶ τοῦ Πλατάνου ἀνασκαπόμενοι τυχαίως ἀνεκάλυψαν δύο ἀρχαίους τάφους, ὧν τὰ εὐρήματα, συγκαίμενα ἀπὸ ξύου, ἐγγεγραμμένα καὶ δόρατα ἐκόμισαν εἰς τὸ μουσεῖον Ἀλμυροῦ. Ἐπίσης χωρικοὶ τινες ἐκ Καραμπαϊράμ ἐκόμισαν εἰς τὸ μουσεῖον Ἀλμυροῦ εὐρήματα ἀρχαίας νεολιθικῆς ἐποχῆς καὶ τινα νομίσματα, ὧν δύο χαλκᾷ φαίνεται ὅτι εἶναι πρωτότυπα τοῦ κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν ἀνέκδοτα, περὶ ὧν ἐν ἰδιαιτέρᾳ διατριβῇ θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ». Ὁ αὐτὸς χωρικός ἐκόμισε πέρυσιν εἰς τὸ αὐτὸ μουσεῖον σπουδαία προϊστορικὰ εὐρήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι κυρίως εἰδώλια καὶ ἐν ὁμοίᾳ κλίσει τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς, καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος ἐν τοῖς Mitteilungen τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ 1910.

*

Ὁ μέγας οἰκολόγος ἐν Γερμανίᾳ κ. U. Willamowitz-Moellendorf ἐν τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν γένει παγκοσμίου Ἀρχαιολογικῆς κινήσεως καὶ τῶν κατὰ τὸ 1909 ἀρχαιολογικῶν δημοσιεύσεων περὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ὁμοίας κινήσεως ὁμίλησεν οὕτω:

Ἀπροσδόκητον γενναίαν ἐπαύξησιν εὐρίσκουσιν αἱ

θεσσαλικαὶ ἐπιγ. αἱ διὰ νέων ἀνακαλύψεων, δι' ὧν τὴν φιλόφροναν πρὸς ἡμᾶς ἀνακοίνωσιν ἐμολογοῦμεν πολλὰς χάριτας τῷ ἐν Βόλῳ Ἑλληνι ἐφόρῳ τῶν ἀργαιοτήρων Ἀπ. Ἀρβανινοπούλῳ καὶ τῷ ἐν Ἀλμυρῷ ἡμετέρῳ ἐμπιστῷ φίλῳ καὶ χορηγῷ Ν. Ι. Γιαννοπούλῳ.

*

Καθὼ ἀναγράφουσιν οἱ «Τάξεις» τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον ἡγόρασαν ἀπὸ ἐν πρατήριον τῶν Παρισίων ἀνάγλυφον ἑλληνικῆς τέχνης, ἐκ Πέντελῆσιου μαρμάρου καλὰ διατηρούμενον ἀλλὰ τεμαχισμένον.

Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο συνεκολληθῇ καὶ ἀπετέθη εἰς τὴν αἴθυσαν τῶν ἐκ Φυγαλείας εὐρημάτων τοῦ Μουσείου.

Τρία εἶνε τὰ ἐπὶ τοῦ ἀνάγλυφου εἰκονιζόμενα πρόσωπα.

Ἡ ὑπεράνω αὐτῶν Ἀττικὴ ἐπιγραφὴ δηλοῖ ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ καλεῖται Ἐπιχίρης, ἡ δὲ θυγατὴρ τοῦ Ἀριστέα. Τῆς συζύγου τὸ ὄνομα δὲν διακρίνεται. Ἡ οὐζυγος παρίσταται ὡς συνήθως καθήμενη. Ἐνώπιόν τῆς ἡ θυγάτηρ τῆς Ἀριστέας τῆς σφίγγει τὴν δεξιὰν ἐν στάσει ἀποχαριστισμοῦ καὶ εἰς τὸ βῆθος μεταξὺ τῶν δύο ἵσταται ὄρθιος ὁ σύζυγος.

Τὸ ἀνάγλυφον ἀνάγεται εἰς τὸν τέταρτον π. χ. αἰῶνα, εἰς δὲ σπουδαιότατον.

Φαίνεται ὅτι τὸ ἀνάγλυφον ἵσποσπασθὲν ἐκ τοῦ μνημείου τὸ ὁποῖον ἐκόσμηε, ἐκρύβη εἰς τὴν γῆν καὶ οὕτω διέφυγε τὴν καταστροφὴν.

*

Ἐληξαν αἱ ἐν Λευκαδί διενεργηθεῖσαι δι' ὀγδόην φοράν ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δαίρ-φελδ καὶ τοῦ ἐκ Στουτγάρδης καθηγητοῦ κ. Π. Γέσλερ οἵτινες ἀνεκάλυψαν πτηθῶν διαφόρων πολυτίμων εὐρημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐνισχύεται καὶ πάλιν ἡ γνώμη τοῦ κ. Δαίρ-φελδ, καθ' ἣν ἡ ἀρχαία ἱεράκη τοῦ Ὀμήρου δὲν εἶνε ἄλλη ἢ ἡ σημερινὴ Λευκάς.

Αἱ ἐφετεῖναι ἀνασκαφαὶ περιωρίσθησαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νιδρί.

Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων νεκροταφείων, ἐν ἀνασκαφῇ κατὰ τὸ ἦμισυ ἀπὸ τοῦ 1908 καὶ κείμενον παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σιάρου ἀνεσκαφῇ ἐφέτος ἐλόγηρον. Ὁ περιβάλλων τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο τίχως ἔχει δώδεκα μέτρων διάμετρον, εἰς τὸ μέσον δὲ αὐτοῦ εὐρίσκειται ἀκόμη ἕνας μέγας γῆρος, χρησιμεύων διὰ τὴν καύσιν τῶν νεκρῶν, ἔξωθεν δὲ τοῦ τοίχου φαίνονται οἱ λάκκοι, οἵτινες ἠνοίχθησαν διὰ τοὺς τάφους, ὅσοι δὲν ἐχώρουν πλέον, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ νεκροταφεῖον.

Μέχρι σήμερον ἠνοίχθησαν τὸ ὅλον δεκατρία μνηματα, πλουσιώτερον τῶν ὁποίων εἶνε τὸ τελευταῖον, εὐρεθέντων ἐντὸς αὐτοῦ πέντε καλῶς διατηρουμένων δοχείων, εἴκοσιν αἰγμυνοβελῶν ἐξ ἀχάτου καὶ πλείστων ἄλλων λειψάνων ὅπλων ἐξ ὀρειχάλκου.

Κατὰ πολὺ ὁμοῖα πλουσιώτεροι ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ αἱ διενεργηθεῖσαι πλησίον τῆς θέσεως Στενὸ ὅπου εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐλαιώδους εὐρέθῃ ἐν ἀρχαιοτάτων νεκροταφείων, μὲ ὅλως διόλου διαφορετικὰ τῶν προηγούμενων τάφους. Ἡ ἰδιορρυθμία τοῦ νεκροταφείου τούτου, ὡς καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς εἰκὼν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἀπ' ὑψηλοῦ θεώμενον ἄγει εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι θὰ ἦτο ἀνέκθεον τὸ καλλίτερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον νεκροταφεῖον.

Τὸ μέρος τοῦτο καλλίστα θη ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ νεκρόπολις, διότι εἶνε μιγίστη ἔκτασις, περιλαμβανούσα δέκα πέντε νεκροταφεῖα ἀκέραια, ἄλλα δὲ κατὰ τὸ ἦμισυ κατεστραμμένα καὶ μὲ τείχη σχεδὸν ἠνωμένα.

Μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ τρόπου τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔχουν τὰ εὐρεθέντα λεψάνα τῶν μερῶν ἥπου ἐκάλοντο οἱ νεκροί.

Μεταξὺ τῶν εὐρημάτων τούτων πλεονάζουν ὀφθαλμοὶ ἐκ κεράμου ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν χαραχθῇ διάφορα κοσμήματα, δοχεῖα τινὰ περιέχοντα κατασκευῆς, πυρόλιθοι καὶ κοσμήματα ἀπὸ ἀχάτην λίθον, ἐνθ' τὰ πολυτίμα κοσμήματα εἶνε σπανιώτερα.

Ἐκ τούτων τὰ ἀξιολογώτερα εἶνε ἐν ἀργυροῦν φέλ-

λιον, δύο ἄλυσσίδες, οἱ χρυσοὶ κρίκοι τῶν ὁποίων εἶνε κεκυσμημένοι διαμαργαριτῶν, διαφορα ὅπλα καὶ ἰδίως ἓν ξίφος μὲ χρυσὴν λαβήν.

Πάντα τὰ εὐρήματα ταῦτα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴ διάσπασμα δέκα ἐβδομάδων.

Ἐκ Λονδίνου ἀνγγέλλθη τηλεγραφικῶς ἡ σπουδαί-
οτάτη δια τὴν ἀρχαιολογίαν ἀνακάλυψις τοῦ παλαιστά-
του ἱεροῦ τῆς Παιδείας Ἀφροδίτης ἐν Κύπρῳ. Ἡ ἀνα-
κάλυψις αὕτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέγα γεγονός διὰ τὴν
ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην, ἀνγγέλλθη εἰς τοὺς «Ταίμερ»
δι' ἐπιστολῆς μακροσκελεστάτης — καταλαμβανούσης
τρεῖς πυκνοτυπωμένους στήλας — τοῦ Γερμανοῦ διδασκα-
ρος τῆς Φιλοσοφίας κ. Μάξ Όεφελς Ρίχτερ.

Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ παραλ-
θόντος Μαΐου καὶ εἰς αὐτὴν συνετέλεσε κατὰ πλὴν ὁ
Ἕλλην ἔμπορος τῆς Λεμεσσοῦ κ. Κλεάνθης Πιερίδης,
ἐκτὸς ἐκτάκτου εὐφυῆ, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Ρίχ-
τερ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ παραλθόντος Φεβρουαρίου ἔδωκε
τὴν πρώτην πληροφορίαν πρὸς τὸν Γερμανὸν ἐπιστή-
μονα περὶ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ναοῦ.

Ἀργότερον, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουνίου, τῇ ὑποδείξει
τοῦ κ. Ρίχτερ, ὁ κ. Πιερίδης ἡγόρασεν εἰς ἰδίῳν καὶ
ἐδώρησεν εἰς τὸ Κυπριακὸν Μομεῖον δέκα ἐνεπιγρά-
φους πλάκας, ὡς γράφεται ἐπὶ τοῦ παρ' ἐγγυρίων ἀρ-
χαλοκαπλίων, οἱ ὁποῖοι συστηματικῶς διεκτέλουν τὸ
ἐμπόριον οὗτο. Περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἐκτενῶς
ἡ γραφικὴ ἐκτενὴς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Τὸ ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς
Παιδείας ἀπέτελεσαν οἱ ἑξῆς :

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χ. Τσουντας,
ὁ ἑφορος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Βαλ.
Σταῆς, ὁ νόμικὸς συμβουλος κ. Κ. Ἀντωνόπουλος, ὁ
τμήμα ἀρχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος κ. Γ. Βυ-
ζαντινός, ὁ διευθυντὴς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου κ.
Ι. Σφοδρῖνος, ἑφορος τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων κ.
Ἀδ. Ἀδαμῆς, οἱ δύο τῶν παλαιότερων ἐν Ἀθή-
ναις ἐφορῶν κ. Β. Λεονάρδος καὶ Π. Καστριώτης καὶ
ὁ παλαιότερος τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ. Γ. Σταυρό-
πουλος.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἑβραιοῦ. Μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ
Ἑλληνογερμανικοῦ Λυκαίου. Ἐκ τῶν περιεχομένων :
Ἑλθετις. — Οἱ Ἑβραῖοι ἐν Κρήτῃ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας.
Ἑκλογικὰ ἔθιμα ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἡ ἀπογραφὴ κατὰ τὴν
ἀρχαιότητα.

Φιλία. Περιοδικὸν ἐν Μεγίστῃ ἐκδιδόμενον ὑπὸ Π.
Πετρίδου. Ἱστορικαί, ἐκπαιδευτικαί, γεωγραφικαί, ἱσ-
τορικαὶ μελέται.

Παιδαγωγικόν δελτίον τοῦ Ἑλλ. Διδασκαλικοῦ
συνλόγου. Περιεχόμενα : Συμβολαὶ εἰς τὴν παιδαγω-
γικὴν τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. — Ἡ γυμναστικὴ
ἐν τῇ πολιτικῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ Πλάτωνος. — Τὸ ἐν Λον-
δίῳ συνέδριον τῆς ἡλικίης ἀγωγῆς κ.λ.π.

Ἀθηνᾶ Ἀλεξανδρείας. Τεύχος Μαΐου, πανηγυρικὸν
ἐπὶ τῇ ἐπέτειῳ τῆς πτώσεως τῆς Κων/πόλεως.

Graecia. Περιέχει, ἐν καλλιτεχνικωτάτῃ ἐκτύπωσει,
τὸ γ' οὐλлон ποιήματα τοῦ Aicard, τοῦ Leo Claretie
ἀνομνήσεις ἐκ Δελφῶν, τοῦ Blanchet τὸ μυθιστόρημα
περὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου κ.λ.π.

Les Guêpes. Τὸ τελευταῖον τεύχος εἶνε ἐξ ὁλοκλή-
ρου ἀφιερωμένον εἰς τὸν Jean Moréas.

Ἑρευνα. Τεύχος Ἰουνίου. Ἐντυπώσεις τοῦ μη-
νός. — Ἡ ἄστικὴ καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἰδιοσυγκρασία.
(ἄρθρον τοῦ ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ William James). —
Ὁ νεώτερος κοινωνικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος. —
Τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐργατικῶν τάξεων
τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ ἡθικὴ ἀποψις τῆς ἀκρεοφαγικῆς
διαίτης.

Ἄνθρον Πνεῦμα. — Ἐξεδόθη μὲ ὕλην ἐνδιαφεροτά-
την καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας τὸ τεύχος Ἰουλίου τοῦ
ἐν Κων/πολεὶ ἐκδομένου ἀρίστου περιοδικοῦ «Ἄνθρον
Πνεῦμα». Ἐν αὐτῷ δημοσιεύουν οἱ κ. κ. Pierre Loti
Μ. Κατινάκις, Ἀνθῶν Γαῖ ἀνοπούλου, Δ. Ι. Καλογε-
ροπούλου, Paul Hervieu, Σπ. Δὲ Βιοζῆς, Ἡρ. Πίν-
της, Νίκος Γλυνῆς, Βόρειος, Ἑλ. Σβ. ρωίου, Τώνης
Χρηστίδης, Χρ. Βασιλακάκης, Κωστας Γαζίας καὶ διη-
γήματα τῶν συγγραφέων Μιχάηλσον, Μιχουλενταλ καὶ
ἄλλων. (Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας»).

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΒΙΟΝΟΜΙΑΣ

ΥΠΟ Π. Ε. ΔΡΑΚΟΥΛΗ

Τὸ ἔργον οὗτο ἀποδεικνύει, ὅτι ἀρετὴ καὶ ἐπίμονος
προσπάθεια εἶνε βέβαιος θρόμβος, καὶ ἡ Βιονομία ἀνα-
λύει τὰς συνθήκας, ὑφ' αἷς ὁ θρόμβος ἀκολουθεῖ τὴν
μετ' ἀρετῆς ἐπίμονον προσπάθειαν. Οἷοςδήποτε θέσῃ
ἐκτετατομένη τὴν γνῶσιν, ἢν θὰ ἀποκτήσῃ μελετῶν τὸ
ἔργον, ἐπὶ ἐν ἑτοῖς, θὰ ἴδῃ ταχύτατα τοὺς καρποὺς τῆς
δημιουργικῆς τῶν δυνάμεως ὑπὸ μορφὴν εὐπορίας καὶ
γαλήνης.

Τιμᾶται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν δραχ. δέκα.
Πωλεῖται δὲ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» καὶ εἰς τὸ
γραφεῖον τῆς «Ἐρευνῆς», ὁδὸς Λιδότων, 38, ἐν Ἀ-
θήναις.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθήναι — Ὀδὸς Ἑρμοῦ

Πλοῦτος γραφικῆς ὕλης. — Ἐντυπα καὶ ἐπι-
σκεπτήρια καλλιτεχνικά. — Ἐργοστάσιον φακέλ-
λων τέλειον. — Χάρτης τυπογραφικὸς λευκὸς
καὶ ἐξωφύλλων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ποιό-
τητος.

Εὐθηνία, ἀκρίβεια, ταχύτης.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ.
τῆς Βασιλίσσης.

Ὀδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 26

Δέχεται ἐσωτερικὰς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικὰς
μαθητρίδας.

Κυρία φροντίς τῆς Διευθύνσεως, ὅπως αἱ μαθήτριά
καταρτίζονται τελείως εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν μη-
τρικὴν τῶν γλῶσσαν, Ἱστορίαν καὶ ἔθνικὰς παραδόσεις.

Μαθηρικὴ συστηματικὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν τά-
ξεων. — Ραπτικὴ, κοπτικὴ, ὑποχρεωτικὰ. — Ζωγρα-
φικὴ, Ἱστογραφία. — Μουσικὴ. — Γυμναστικὴ Σουηδι-
κὴ. — Ἐκδρομαί, διαλέξεις.

Εἶναι γλώσσαι : Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ, Γερμανικὴ,
Ἱταλικὴ, διδασκόμεναι ἀποτελεῖ μνηστώματα.

Διδασκτρα τὰ οὗτα μετὰ τῶν ἄλλων ἰδιωτικῶν.